WWW.INN.IR

ایران ورزشی

۲۰۰ تومان

روزنامه صبح ایران ■ سال بیست و چهارم ■ پنجشنبه ۴ دی ۱۳۹۹ ■ Dec 24 - 2020 ■ ۹ جمادی ا

24112000757

مدیرعامل بودم نمی گذاشتم
قانون منع مربی خارجی اجرا شود

فتح‌الله زاده:
می خواهند بین فکری و مرفاوی تفرقه بیندازند

هیأت مدیره استقلال نمی تواند اختیارات مددی را بگیرد

صفحه ۶

از اظهارات منصوریان تا پست های استراماچونی

جنگ سرد علیه فکری

صفحه ۶

ابهامات قرارداد شماره ۱۰

هوای جدایی در سر قایدی

صفحه ۶

پیکان یک – سایپا یک
شهرخودرو مشهد ۲ – آلومینیوم اراک ۲

ماشین‌سازی تبریز- نفت مسجدسلیمان؛ ۱۵:۰۰
ذوب آهن- گل گهرسیرجان؛ ۱۶:۳۰
صنعت نفت آبادان- تراکتور؛ ۱۶:۴۵

با جدایی بشار و نیمکت نشینی دائمی رادوشویچ

MADE IN VATAN

پرسپولیس کاملاً شد!

صفحه ۷

نساجی- پرسپولیس، جمعه ساعت ۱۵

تسویه حساب تنش های کهنه

جدال عبدی و شجاعی با تیم سابق و شهر خودی

صفحه ۷

پرسپولیس به سه هیچ امیدوار شد

مستندات کرونای ذوبی ها در اختیار کمیته انضباطی

مخالفت سازمان لیگ با تعویق بازی ذوب آهن

یحیی تهدیدش را عملی می کند؟

صفحه ۷

به نمایش بازیکنان و کادر فنی افتخار می کنم

افشین قطبی:
قلب پرسپولیس در فینال شکست

صفحه ۲

ضمیمه رایگان

دل نازک‌ترین گلزن جهان

درباره صفر ایرانیاک گلزن قهاری که سرخابی و قاتل دروازه حجازی که نامش مایک بسیار تاریخی از مدیر پرسپولیس در تاریخ نظامی فوتبال ایران گره خورده است

امروز پنجاه و سومین ویژه‌نامه آخرهفته ایران‌ورزشی به چاپ رسید. ضمیمه‌ای رایگان برای مخاطبان فهیمی که در این روزهای سخت با ما ماندند و تنهایمان نگذاشتند. استقبال از ویژه‌نامه تحلیلی-گزارشی ایران‌ورزشی نشان داد شما عزیزان به‌دنبال مطالب تازه، گفته‌نشده و روایت‌نشده هستید. هر پنجشنبه همراه با روزنامه، ۱۶ صفحه ویژه‌نامه آخرهفته توزیع می‌شود تا درباره پشت‌پرده اتفاقات ورزش بیشتر از قبل بدانید، عمیق‌تر تحلیل کنید و دور از روزمرگی‌های ورزش ایران، اطلاعات بیشتری به دست آورید. ممنون می‌شویم به رسم همیشه، ما را به دوستان‌تان و علاقه‌مندان ورزش معرفی کنید. در این شماره علی عالی نگاهی به میزبانی قطر از لیگ قهرمانان آسیا داشته و سپهر خرمی به ماجرای رابطه سینوسی مدیران و مربیان فوتبال پرداخته است. سعید آقایی موضوع تعلیق شطرنج ایران را از زوایای مختلف مورد بررسی قرار داده و بهناز میرمطهریان گفت‌وگوی جذابی با دکتر اصغر مهاجری داشته است. استاد ابراهیم افشار در پرونده ویژه در خصوص بیوگرافی صفر ایرانیاک نوشته است. نوید صراف یادداشتی درباره «سیاست و ورزش» را ترجمه کرده و صفحاتی همچون نوستالژی و و همچنین عکس‌نوشت آرش حسن‌پور از دیگر مطالب خواندنی این شماره است.

بخش عمده پاداش آسیایی پرسپولیس عملاً پیشخور شده

۷۰ میلیارد پاداش
فعلاً ۴۸ میلیارد قرض و بدهی!

صفحه ۷

مردانی، منتظر تصمیم قاطع پوتین

یک گام تا رویای بزرگ

صابرکاظمی، بهترین بازیکن والیبال از نگاه آمار

ستاره چپ دست

صفحه ۴

بازخوانی یک صحنه زیبا در بارسا

آن لحظه تاریخی

صفحه ۵

از المپیک پرامید ۲۰۲۱ تا المپیک بی حاصل ۲۰۲۴

تنها فرصت طلایی کاراته

سرمقاله
وصال روحانی ■

وقتی کاراته پس از سال‌ها صبر و مماشات سرانجام المپیکی شد و مقرر گشت که مدال‌هایی رسمی در «المپیک ۲۰۲۰» در توکیو داشته باشد، دل‌ها روشن و این امید بارور شد که شایسته‌های کاراته ایران در شرق آسیا کاری کارستان و چند مدال را صید و انبان معمولاً اندک و سبکی ایران از المپیک‌ها را قدری سنگین‌تر کنند.

اما ابتدا توفان شتاب زدگی به درخت تنومند کاراته زد و آن را سست و سهمیه‌های ما در «توکیو» را اندک ساخت و سپس کرونا از راه رسید و مسابقات انتخابی این المپیک و به‌تبع آن کسب سهمیه‌های بعدی را ماه‌ها به تأخیر انداخت و در نهایت اعلام شد، هر اتفاقی بیفتد و کرونا برود یا بماند و ورزشکاران ما در اوج باشند یا حضیض، کاراته عزیز اما بدیمن در المپیک بعدی (۲۰۲۴) جایی نخواهد داشت و می‌رود که می‌رود و «توکیو ۲۰۲۱» که همان ورسیون به تأخیر افتاده المپیک ۲۰۲۰ است، اولین و آخرین موعد و آوردگاهی است که کاراته‌ای ها حق حضور در این عرصه ویژه را دارند و مدال‌هایی فراروی‌شان قرار می‌گیرد و مفت چنگ‌شان است، مشروط بر این که در اندازه‌های صید آن باشند.

حاصل همه این کنش‌ها و واکنش‌ها این است که کاراته ایران مانده است و میدانی که اگر تا یکی دو سال پیش مأمن امیدها و جایگاه نویدها نشان می‌داد، در اوایل زمستان ۱۳۹۹ و در فاصله کمتر از ۷ ماه تا شروع المپیک سی‌ودوم عرصه دشوار و دور از ذهنی جلوه می‌کند که اگر در آن بدرخشیم، باید به شدت شاکر باشیم زیرا اکثر عناصر و الزام‌های خلق چیزی به جز این رویداد فراهم آمده است.

بعد از همه کش‌وقوس‌های مرتبط با رقابت‌های انتخابی و قبل از ظهور ویروس کریه کرونا ما فقط دو سهمیه کسب کرده بودیم. یکی را بهمن عسکری در جمع مردان به‌دست آورده بود که همین امروز می‌گوید امیدوار است آن را در «توکیو ۲۰۲۱» به یک مدال خوشرنگ برای ما تبدیل کند و از این فرصت طلایی و مغتنم نگذرد و دیگری را حمیده عباسعلی در میان زنان که اندک مدتی بعد از کسب سهمیه چنان آسیب دید که به‌رغم تأخیر یکساله در برگزاری المپیک که برای او یک نعمت بود، هنوز به آن حد از سلامتی و آمادگی نرسیده که بتوان گفت شانسی واقعی در آوردگاه توکیو دارد. تلاش‌های سایرین (پورشیب، مردانی و مهدی‌زاده) برای کسب سهمیه دوم مردان بخصوص در مورد مهدی‌زاده بیش از آن که به موفقیت نزدیک باشد، با ناکامی قرین نشان می‌دهد و باید اتفاقات خاصی روی بدهد تا بخت ما در این زمینه باز شود و حتی اگر باز بشود، بعید است در آن رویداد و در زمان مقرر (مرداد ۱۴۰۰) همان برداشتی را در توکیو داشته باشیم که چند سال پیش بعد از اعلام رسمی شدن کاراته در المپیک آن را در ذهن‌های خود بال و پر داده بودیم.

قسمتی عمده از این ماجرا البته به اتفاقات بد و بسیار غیرمنتظره‌ای بر می‌گردد که کرونا نه فقط به کاراته و نه تنها به ورزش بلکه به کل امور جهان تحمیل کرد. اما بخشی از آن هم زاییده شرایط و میزان توانمندی‌های ما است. حتی قبل از آن که براثر کرونا چنان متفرق و ناامید شویم که نگاهی جدید و متفاوت به المپیک پیش‌رو داشته باشیم و در عصری که پیکارهای انتخابی یک‌به‌یک و پشت‌سر هم برگزار می‌شدند، نامداران کاراته ما به نتایجی نرسیده بودند که امید آن می‌رفت و در کسب سهمیه‌ها خلل‌هایی حادث شده بود که دوراز شأن و قدرت ذاتی ما در این ورزش بود. اگر سقف برداشت ما و هر کشور دیگری از آوردگاه انتخابی المپیک دو سهمیه برای هر یک از قسمت‌های مردان و زنان باشد، قدرت چشمگیر موجود در بطن کاراته ایران برای کسب این سهمیه‌ها در تمامی ماه‌های فروردین تا بهمن ۱۳۹۸ که پیش از ظهور کرونا بود، کفایت مکرر و این که چرا این امر شکل نگرفت و کار ما به درازکشید و اینک نتایج تورنمنت‌ها و مسابقاتی بعدی هستیم که هنوز از راه نرسیده‌اند و ویروس کرونا همچنان تومار برخی از آنها را در هم می‌پیچد، ریشه در کامل نبودن کارهای ما و امیدهای بیش از حدی دارد که قبل از تحقق همه اتفاقات به خود داده بودیم و گذشت زمان و سیر وقایع نشان داد که تا چه میزان با آن چه ما می‌پنداریم، تفاوت دارد.

کاراته هنوز امید ما و ورزشی است که دنیا ایران را به داشتن تخصص تمام و کمال در آن قبول دارد اما این از بد اقبالی ما و البته برخی خوشبینی‌های بیش از حد و عدم برنامه‌ریزی و تقویت صحیح و اکمل ملی پوشان ما است که حتی در چنین رشته‌ای و با داشتن این همه ورزشکار خوب هنوز در شرایطی قرار نداریم که ذاتاً سزاوار آن هستیم. بدتر از همه این که وقتی «توکیو۲۰۲۱» برگزار و این قصه تمام شود، المپیک بعدی‌ای در کار نیست که در آن مجالی برای کسب مدال در کاراته باشد و ورزش محبوب و تخصصی ما هنوز به المپیک نیامده، رخت بر می‌بندد و می‌رود. گاهی جایی برای گله‌گذاری نیست اما کاراته ایران به‌جای آرزومندی‌های صرف و غافل ماندن از برخی کارهای ریشه‌ای باید آن‌قدر توانمند شود که حتی از توفان کرونا هم آن قدر متضرر نشود که شده است. این مهم‌ترین درس برای کاراته ایران و شاید کل ورزش‌های رزمی ما است تا از این پس حجم امیدواری‌های خود را برابر با کار و تلاشی کنند که واقعاً انجام داده‌اند.

استقبال گرم از ریاست علی کریمی در فدراسیون فوتبال!

یادداشت یک
فرشاد کاس‌نژاد @Farshadcasnejad

اعلام گرایش علی کریمی به شرکت در انتخابات ریاست فدراسیون فوتبال در خبرها، اتفاق خوشایندی تعبیر شده است. فوتبال ایران روزگاری را پشت سر گذاشته که اگر بسیاری دیگر از چهره‌های فوتبال مثل علی کریمی برای شرکت در انتخابات آینده فدراسیون اعلام آمادگی کنند، جملگی بازتابی شبیه این خواهد داشت و استقبال از حضور آنها گرم خواهد بود.

آنچه موجب می‌شود احتمال حضور علی کریمی یا علی دایی -که رغبتی برای این کار ندارد- و دیگران از این گروه در انتخابات فدراسیون فوتبال، جذاب به نظر برسد البته به چند عامل وابسته است؛ مثل گرایش دوستداران فوتبال به ستاره‌های سابق و سلبریتی‌های امروز، خاطرات خوش بادوران فوتبال آنها و یادآوری کیفیت ممتاز و بی‌تکراری که در فوتبال ایران داشتند. اما شاید مهم‌تر اینکه حجم انتقادات بجا از مدیرانی مثل علی کفاشیان و مهدی تاج در سال‌های اخیر و ویرانی فراگیر در فوتبال ایران موجب شده که حضور چهره‌های تازه و عامه‌پسند چه بسا راه نجات تلقی شود.

اگرچه در فوتبال ایران مدیران پرشمار بدون تجربه مدیریت ورزشی و بدون شناخت از ورزش و حتی بدون علاقه‌مندی پیگیرانه، فرصت نشستن روی صندلی‌های مهم مدیریت را به دست آورده‌اند، اما از یاد نبریم که بسیاری از رؤسای فدراسیون فوتبال با سوابق ورزشی و با آوازه ورزشی به ریاست این فدراسیون یا پست‌هایی مثل دبیرکلی رسیده‌اند و البته نگاه به عملکرد آنها اغلب چندان امیدوارکننده‌تر از دیگر مدیران نیست.

برخلاف تصور عمومی، ناصر نوآموز اولین رئیس فدراسیون پس از انقلاب ایران، هادی طاووسی، حسین آبشناسان، حسین راغفر، بهروز صحابه تبریزی، نصرالله سجادی، امیر عابدینی، داریوش مصطفوی و محمد دادکان همگی بازیکنان فوتبال بودند که به ریاست فدراسیون فوتبال رسیدند. حتی علی کفاشیان سال‌ها عضو تیم ملی دو و میدانی ایران بود و با سوابق حرفه‌ای ورزش به ریاست فدراسیون رسید. جلوتر بیاییم و برسیم به حیدر بهاروند، سرپرست موقت فدراسیون فوتبال که او نیز سابقه مربیگری در فوتبال دارد و مسیری را در فوتبال سپری کرده است. دیگران مثل مهدی تاج و محمد صفی‌زاده پیش از رسیدن به ریاست فدراسیون فوتبال باشگاه‌داری را تجربه کرده بودند، تاج در ذوب آهن و سپاهان و صفی‌زاده در کشاورز. در این میان تنها محسن صفایی فراهانی را پیدا می‌کنید که بدون سوابق ورزش حرفه‌ای تا تجربه مدیریت در ورزش به ریاست فدراسیون رسید.

مرور تمام این نکات برای آگاهی در این زمینه است که الزاماً سوابق ورزشی نمی‌تواند ایده‌آل و اندیشه تازه‌ای برای فوتبال به ارمغان بیاورد. مدیرانی مثل عابدینی و مصطفوی که در انتقاد آنها در فدراسیون و باشگاه‌ها می‌توان تومار نوشت، احتمالاً بیش از علی کریمی به مدیریت اشراف داشتند. آخرین دستاورد مصطفوی محرومیت مادام‌العمر از فوتبال و آخرین دستاورد عابدینی ویرانی یک باشگاه پرطرفدار در گیلان است، بعد از تجربیات و فرصت‌های بزرگی که در فوتبال داشتند! مثال دیگر اینکه محمد دادکان که در سال‌های اخیر منتقد مدیریت فوتبال است و انتقادات رایج و بدیهی و درستی را مطرح می‌کند، خود در دوران ریاست بر فدراسیون فوتبال همایون شاهرخی و حسین فرکی را بهترین گزینه برای تیم ملی می‌دانست و حتی برانکو ایوانکوویچ با دخالت مستقیم سازمان ورزش و با پافشاری و نقد روزنامه‌نگاران انتخاب شد.

وضعیت امروز فوتبال ایران، بحران‌های اقتصادی، قراردادهای گزاف و زیانبار، انتخاب‌های غلط اندر غلط، مصیبت‌های خودساخته و ورشکستگی‌ها، هر چهره تازه‌ای را امیدبخش جلوه می‌دهد، چه آن چهره زنده‌یاد رضا چاچا از اهواز باشد و چه ابرام چرخی از تهران. (عاشقان شهره و مجنون فوتبال)

عملکرد رؤسای اخیر فدراسیون فوتبال اگرچه بسیار انتقادبرانگیز است اما تغییر چهره این فوتبال فقط با ایده و برنامه تازه ممکن است، نه با سلبریتی‌هایی که فضای نقد جدی را با پاست‌ها و استوری‌ها اشغال می‌کنند. اهمیت مقبولیت اجتماعی چهره‌ای که به ریاست فدراسیون فوتبال می‌رسد بی‌شک برای فوتبال مؤثر است.

اظهارات عجیب امید نوروزی درباره محمد بنا

وقتی آب سربالا می‌رود...

ایران ورزشی - چند صباحی است که امید نوروزی فراموش کرده از کجا آمد و چطور شد که قهرمان جهان و المپیک شد. او تمام موفقیت‌هایش در عرصه کشتی را مدیون اعتماد محمد بنا است اما ظاهراً او سال‌های ۲۰۰۹ و ۲۰۱۰ و حتی ۲۰۱۱ را فراموش کرده که خیلی‌ها منتقد حضور او در تیم ملی کشتی فرنگی بودند و تنها حامی‌اش محمد بنا بود. فراموش کرده که محمد بنا در مقابل بسیاری از انتقادات ایستاد تا او به عنوان نفر اول وزن ۶۰ کیلوگرم تیم ملی مطرح شود و مدال طلای جهان و المپیک را کسب کند. او که ظاهراً در قامت حامی سعید عبدولی حاضر شده با اظهارات اخیرش همه را به یاد این ضرب‌المثل می‌اندازد که اول تخم مرغ بود یا مرغ؟ او می‌گوید محمد بنا نباید فراموش کند که اگر اسم و رسمی پیدا کرده به خاطر سال‌ها زحمت و ریاضت قهرمانانی چون حمید سوریان، قاسم رضایی، سعید عبدولی، امیر علی اکبری و مرحوم بابک قربانی بود اما نمی‌گوید که این قهرمانان در نبود محمد بنا چه سرنوشتی می‌توانستند داشته باشند. حمید سوریان بدون بنا چند بار موفق شد؟ قاسم رضایی و سعید عبدولی در نبود محمد بنا چه کردند؟ اینکه این گونه حرف زدن در شأن کشتی و قهرمانان این رشته و صد البته سرمربی بزرگی همچون محمد بنا نیست، بماند اما امید نوروزی می‌تواند یکی از موفقیت‌هایش را که در نبود محمد بنا کسب کرده نام ببرد؟ یک نمونه بگوید که در غیاب محمد بنا توانسته مدال کسب کند؟ سال ۲۰۱۴ او نایب قهرمان جهان شد، سرمربی تیم ملی محمد بنا نبود. دلیل آن هم این بود که در حمایت از قهرمانانی همچون امید نوروزی مقابل رسول خادم ایستاد و یک ماه قبل از جهانی ۲۰۱۴ از سمتش کنار رفت. امروز اگر همه چیز در کشتی سر جایش باشد حتماً باید امید نوروزی به خاطر این حرفهایش از محمد بنا عذرخواهی کند اما متأسفانه از زمانی که افسار کشتی ایران به دست قهرمانانش افتاد دیگر روی خوش ندید. امید نوروزی درباره سن و سال سعید عبدولی گفته و اینکه مدعی شده محمد بنا حق ندارد درباره سعید تصمیم گیری کند و بعد هم قانون منسوخ شده رسول خادم را به میان می‌کشد اما نمی‌گوید که این سرمربی تیم ملی است که باید در قبال نتایج تیم ملی تصمیم گیری کند. ظاهراً این مدال‌دار کشتی ایران برای رسیدن به سرمربیگری تیم ملی کشتی فرنگی خیلی اصرار دارد و عجیب است که فکر می‌کند از این راه می‌تواند خیلی زود به تیم ملی برسد. راه رسیدن به تیم ملی از نشان دادن شایستگی می‌گذرد. لازم نیست حتماً امید نوروزی باشید و چند مدال جهانی و المپیک داشته باشید تا به تیم ملی برسید، روح‌الله میکائیلی باشید و با معرفی چند قهرمان نامی به تیم ملی برسید. نوروزی که این روزها کشتی شیراز را در اختیار گرفته چند کشتی گیر توانسته به تیم ملی معرفی کند؟ او ظاهراً برای تخریب محمد بنا دنبال بهانه می‌گردد و گرنه خوب مصاحبه را می‌خواند تا متوجه شود که هیچ وقت نگفت سعید عبدولی را کنار گذاشتم. محمد بنا درباره دلیل دعوت نکردن از سعید عبدولی، به وعده این کشتی گیر ۳۱ ساله اشاره کرد که قرار بوده سعید چند ماه قبل خودش را به وزن ۷۷ کیلوگرم برساند اما به یکباره سعید در وزن ۸۲ کیلوگرم کشتی گرفت حالا هم اتفاقی رخ نداده. سعید خودش را نشان بدهد و برای ۷۷ کیلوگرم آماده انتخابی شود، حتماً هم سرمربی تیم ملی و فدراسیون کشتی این فرصت را به او می‌دهند اما اینکه سعید عبدولی فکر کند می‌تواند همانند امید نوروزی که سال ۲۰۱۶ به واسطه طلای المپیک لندن به تیم ملی رسید، به واسطه مدال‌های گذشته باز هم به تیم ملی برسد، سخت در اشتباه است!

شهرخودرو مشهد ۲- آلومینیوم اراک ۲

شهرخودرو ۱۰ نفره از شکست نجات پیدا کرد

شهرخودرو بعد از پیروزی مقابل ذوب آهن نتوانست هیچ بردی به دست بیاورد و شکست‌های عجیب و بدی مقابل استقلال و گل گهر سیرجان متحمل شد. با این شرایط، شاگردان مهدی رحمتی در بازی هفته هشتم مقابل آلومینیوم اراک به دنبال جبران و کسب پیروزی خانگی بودند. این در حالی بود که آلومینیوم روند خوبی را شروع کرده و به چیزی جز کسب ۳ امتیاز فکر نمی‌کرد. با این شرایط، شاگردان رسول خطیبی بازی بهتری به نمایش گذاشتند و توانستند خیلی زود به گل برسند. در دقیقه ۱۱ خطای پشت محوطه به سود آلومینیوم رامصطفی احمدی با ارسال زیبایی به محوطه جریمه شهرخودرو فرستاد که با ضربه سر سعید باقری سند تبدیل به گل شد. بعد از این گل، طولی نکشید که شهرخودرو بازی را به تساوی کشاند. در دقیقه ۱۹ حمله جدی شهرخودرو از سمت چپ زمین شروع شد و در پشت محوطه جریمه به اکبر صادقی رسید که شوت تماشایی اوپس از اصابت به تیرک عمودی دروازه آلومینیوم گل تساوی شهرخودرو را به همراه داشت. همین گل کافی بود تا باز هم آلومینیوم اراک بازی را در اختیار بگیرد. به این ترتیب در دقیقه ۲۶ باز هم به گل رسید. در این لحظه کرنر اعلام شده در سمت راست زمین به سود آلومینیوم رامصطفی احمدی با ساسان نترد قیقی به مقابل تیرک اول دروازه شهرخودرو فرستاد تا سید مهدی حسینی با پرش عالی و ضربه سر فوق العاده توپ را تبدیل به گل کند. شهرخودرو که نمی‌خواست با زنده بازی خانگی باشد سراپا حمله شد که گل بزند اما موفق نبود. ضمن اینکه در دقیقه ۴۴ با اخراج صادق صادقی هم ۱۰ نفره شد تا کار سختی در ادامه داشته باشد. با این شرایط نیمه اول به پایان رسید اما شهرخودرو نا امید نشد و در نیمه دوم بازی تهاجمی و خوبی به نمایش گذاشت که بالاخره به گل رسید. در دقیقه ۵۶ اشتباه عجیب در خط دفاعی آلومینیوم موجب شد تا حسین مهربان در موقعیت تک به تک با پور حمیدی قرار بگیرد و با شوت پای چپ زمینی گل دوم و تساوی شهرخودرو را بزند. بعد از این گل، هر ۲ تیم حملات خوبی تدارک دیدند اما دیگر گلی ندیدیم تا هر ۲ تیم به تساوی رضایت بدهند.

پیکان یک- سایپا یک

هیچ کدام ۲ رقمی نشدند

دربی خودروسازان با وجود اینکه هر ۲ تیم معتقدند حساسیتی ندارد اما همیشه برای مدیران ۲ کارخانه مهم بوده و هست. پیکان و سایپا دیروز در شرایطی مقابل هم قرار گرفتند که هر ۲ تیم انگیزه زیادی برای کسب پیروزی داشتند. پیکان تا قبل از این بازی، از ۷ بازی گذشته خود ۹ امتیاز به دست آورده بود و به دنبال ۲ رقمی شدن بود. سایپا هم که ۸ امتیاز داشت، برد می‌خواست تا امتیازات تیمش را ۲ رقمی کند. با این شرایط، ۲ تیم مقابل هم به میدان رفتند و بازی خوبی به نمایش گذاشتند. پیکان در نیمه اول شروع بهتری داشت و حملات خوبی تدارک دید که در نهایت اشتباه بازیکن سایپا باعث شد شاگردان مهدی تارتار به گل برسند. در دقیقه ۲۲ اشتباه عجیب مهرداد عبدی پشت محوطه جریمه که با از دست دادن توپ و مالکیت امیر روستایی همراه شد، با شوتی بی‌نقص که کمی جلوتر از خط محوطه هجده قدم و زمینی زده شد، به گل اول بازی بدل شد. بعد از این گل، سایپا تمام تلاش خود را به کار بست تا گل بزند اما موفق نبود و نیمه اول به سود میزبان به پایان رسید. در نیمه دوم سایپا سراپا حمله شد که گل بزند. این تیم صاحب یک موقعیت خوب هم شد اما داور قبل از اینکه بازیکن سایپا کاری از پیش ببرد، موقعیت او را به اشتباه آفساید اعلام کرد تا بازی متوقف شود. بعد از آن حملات ادامه داشت اما باز هم فرصت‌ها یکی پس از دیگری از دست می‌رفت تا اینکه مجید عیدی در دقیقه ۶۲ اخراج و پیکان ۱۰ نفره شد. با این شرایط شاگردان ابراهیم صادقی فشار بیشتری آوردند که در دقیقه ۷۲ بالاخره به گل رسیدند. در این لحظه ارسال ابوالفضل جلالی با ضربه سر رضا جعفری که در شرایط نامتعادل قرار داشت، همراه شد که در نهایت توانستند دروازه دریس را بازکنند و بازی را به تساوی بکشانند. بعد از آن، هر ۲ تیم باز هم موقعیت داشتند اما دیگر از گل خبری نشد تا ۲ تیم به تک امتیاز رضایت بدهند و امتیازات‌شان همچنان تک رقمی باقی بماند.

جدول رده‌بندی لیگ برتر فوتبال

رتبه	تیم	بازی	برد	مساوی	باخت	زده	خورده	تفاضل	امتیاز
۱	گل گهرسیرجان	۷	۴	۱	۲	۱۲	۷	۵	۱۳
۲	سپاهان	۷	۴	۱	۲	۱۱	۸	۳	۱۳
۳	استقلال	۷	۳	۳	۱	۷	۳	۴	۱۲
۴	تراکتور	۷	۳	۳	۱	۶	۳	۳	۱۲
۵	صنعت نفت آبادان	۷	۳	۲	۲	۷	۶	۱	۱۱
۶	فولاد	۷	۲	۴	۱	۸	۵	۳	۱۰
۷	آلومینیوم اراک	۸	۲	۴	۲	۷	۷	۰	۱۰
۸	پیکان	۸	۲	۴	۲	۷	۸	-۱	۱۰
۹	نفت مسجدسلیمان	۷	۲	۳	۲	۵	۵	۰	۹
۱۰	سایپا	۸	۱	۶	۱	۴	۶	-۲	۹
۱۱	پرسپولیس	۴	۲	۲	۰	۴	۰	۴	۸
۱۲	شهرخودرو	۸	۲	۲	۴	۹	۱۲	-۳	۸
۱۳	مس رفسنجان	۸	۲	۲	۴	۴	۷	-۳	۸
۱۴	نساجی مازندران	۶	۲	۱	۳	۵	۷	-۲	۷
۱۵	ذوب آهن	۶	۰	۴	۲	۴	۷	-۳	۴
۱۶	ماشین سازی تبریز	۷	۰	۲	۵	۲	۱۱	-۹	۲